

Zaak C-221/08

Europese Commissie

tegen

Ierland

„Niet-nakoming — Richtlijn 95/59/EG — Belastingen, andere dan omzetbelasting, op verbruik van tabaksfabrikaten — Artikel 9, lid 1 — Vrije vaststelling, door fabrikanten en importeurs, van maximumkleinhandelsverkoopprijzen voor hun producten — Nationale regeling die minimumkleinhandelsverkoopprijs voor sigaretten oplegt — Rechtvaardiging — Bescherming van volksgezondheid — Kaderovereenkomst van Wereldgezondheidsorganisatie voor bestrijding van tabaksgebruik”

Conclusie van advocaat-generaal J. Kokott, zie zaak C-197/08 I - 1672

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 4 maart 2010 I - 1673

Samenvatting van het arrest

1. *Fiscale bepalingen — Harmonisatie van wetgevingen — Belasting, andere dan omzetbelasting, op verbruik van tabaksfabrikaten*
(Richtlijn 95/59 van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/10, art. 9, lid 1)

2. *Lidstaten — Verplichtingen — Toezichthoudende taak van Commissie — Plicht van lidstaten*
(Art. 10 EG en 226 EG)

1. Komt de verplichtingen niet na die op hem rusten krachtens artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/10, de lidstaat die minimum- en maximumkleinhandelsverkoopprijzen voor sigaretten oplegt, wanneer deze regeling het niet mogelijk maakt, in ieder geval uit te sluiten dat de opgelegde minimumprijs het mededingingsvoordeel aantast dat voor bepaalde producenten of importeurs van tabaksproducten uit lagere kostprijzen zou kunnen voortvloeien. Een dergelijke regeling, die bovendien de minimumprijs bepaalt op basis van de gemiddelde prijs die op de markt wordt toegepast voor elke categorie van sigaretten, kan immers tot gevolg hebben dat de verschillen tussen de prijzen van de concurrerende producten verdwijnen en dat die prijzen convergeren naar de prijs van het duurste product. Die regeling doet dus afbreuk aan de door artikel 9, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 95/59 gewaarborgde vrijheid van de producenten en de importeurs om hun maximumkleinhandelsverkoopprijs te bepalen.

voor de bestrijding van tabaksgebruik geen invloed hebben op het antwoord op de vraag of een dergelijke regeling verenigbaar is met artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59, aangezien zij de overeenkomstsluitende partijen geen enkele concrete verplichting oplegt, wat het prijsbeleid ten aanzien van tabaksproducten betreft, en slechts een beschrijving bevat van de mogelijke oplossingen om rekening te houden met de nationale doelstellingen van volksgezondheid aangaande de beheersing van het tabaksgebruik. Artikel 6, lid 2, van die overeenkomst bepaalt immers alleen dat de overeenkomstsluitende partijen maatregelen nemen of handhaven, die „onder meer kunnen bestaan in” de tenuitvoerlegging van een fiscaal beleid en, „waar nodig”, een prijsbeleid voor tabaksproducten.

De lidstaten kunnen zich niet op artikel 30 EG beroepen ter rechtvaardiging van een schending van artikel 9, lid 1, van richtlijn 95/59 uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van personen. Artikel 30 EG kan immers niet aldus kan worden begrepen, dat het andere maatregelen zou toestaan dan de kwantitatieve in- en uitvoerbepalingen

Bovendien kan de Kaderovereenkomst van de Wereldgezondheidsorganisatie

en de maatregelen van gelijke werking bedoeld in de artikelen 28 EG en 29 EG.

Dit neemt niet weg dat richtlijn 95/59 de lidstaten niet belet de strijd tegen het roken, die strookt met het doel van bescherming van de volksgezondheid, voort te zetten.

2. Komt de verplichtingen niet na die op hem rusten krachtens artikel 10 EG, de lidstaat die de Europese Commissie niet de informatie verstrekt die deze nodig heeft voor het vervullen van haar taak, toezicht te houden op de uitvoering van richtlijn 95/59 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2002/10.

(cf. punten 45-46, 50-51, 57, dictum 1)

(cf. punt 62, dictum 2)